

ਨਿੱਜੀ ਲੋੜ ਜਦੋਂ ਇਮਾਰਤ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲੀ ਝਗੜੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਮਾਅਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨੋਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਈ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨੋਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪੂਰੀ ਥਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਬਿਲਕੁਲ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

(7) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ, *gtheugroundjofte ment* ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸਬ-ਲੈਟਿੰਗ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਅਹਾਤਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪੀ.ਸੀ.ਜੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਜੇਵੀ ਗੁਪਤ ਜੇ.

ਸੇਹਨ ਲਾਲ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸੀ.ਓ.ਐਲ. ਪ੍ਰੋਮ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1988 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 2380

Sohan Lal v. Col. Prem Singh Grewal and another (J. V. Gupta, J.)

ਫਰਵਰੀ. 28, 1989।

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)- ਐੱਸ. 2(ਜੀ), 13-ਏ, 18-ਏ— ਚਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਨੇ ਇਜ਼ੈਕਟਮੈਂਟ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ—ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਪਰਿਸਰ — ਕੀ ਪੂਰੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ — ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ — ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੋਵਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਵੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੇ ਐੱਸ. 2(ਜੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ 'ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੋਈ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਜੋ ਗੈਰ- ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ. 'ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਜੋ ਸਿਰਫ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਡੈਮਿਸ ਐਂਡ ਪਰਿਸਿਸ ਨੂੰ 'ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ' ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਥੋਂ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। (ਪਰਾ ੯)

ਆਯੋਜਿਤ. ਐਕਟ ਦੇ ਐੱਸ. 13-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਅਨੁਸ਼ਚਿਤ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। . ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਹ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਸਮੇਤ, ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਪਰਾ 10)

Pb ਦੀ ਧਾਰਾ 18-A(8) ਪ੍ਰਾਵੀਸ਼ੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ । ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ.ਡੀ.ਭਟਾਰਾ, ਪੀਸੀਐਸ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ (ਸੀਜੇਐਮ), ਪਟਿਆਲਾ ਮਿਤੀ 7 ਸਤੰਬਰ, 1988 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਐਕਟ ਨੰਬਰ II 1985 ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ।

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ।

ਮੁੜ-ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ।—ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ।

ਐਮ ਐਲ ਸਰੀਨ, ਮਿਸ ਜੈਸ਼ੀ ਠਾਕੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਕੀਲ ।

ਜੀ.ਐਸ.ਗਰੇਵਾਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਈ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਜੇ.ਵੀ.ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਹੁਕਮ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 2414. 2389 ਅਤੇ 2390 ਆਫ 1988 ਦਾ ਵੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 7 ਸਤੰਬਰ, 1988 ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਰਨਲ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ ਨੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਦੀ

Sohan Lal v. Col. Prem Singh Grewal and another (J. V. Gupta, J.)

ਧਾਰਾ 13-ਏ ਅਧੀਨ ਇਹ ਚਾਰ ਬੇਦਖਲ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ।

ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 (ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ) ਉਸਦੇ ਚਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਉਹ 31 ਜਨਵਰੀ, 1980 ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ; 10 ਨਵੰਬਰ, 1986 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਬੇਦਖਲੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮਾਸਿਕ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ 18 ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਆਦਿ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਵਰਾਂਡੇ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਉਪਯੋਗ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਇਹ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੇ ਕਿੱਤੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਕੋਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਟਿਆਲੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਘਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਬਾਇਲਡਿੰਗ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(3) ਨੋਟਿਸ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18-ਏ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੈ ਜੋ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਲੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜਗ੍ਹਾ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਜੈਕਟਮੈਂਟ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਉਕਤ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜੁਲਾਈ 1985 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਸਬੰਧੀ ਰਸੀਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸ਼ਾਪਿੰਗ ਸੈਂਟਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਕਰੀਬ 20 ਸ਼ੌਨ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1?-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ "ਕੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਥਾਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ?"

(4) ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ, "ਮੇਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿਚਲੇ ਨਾਰਮਾਈਜ਼ ਸਿਰਫ ਵਪਾਰ, ਵਪਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਿਵਾਸ ਵੀ"। 7 ਸਤੰਬਰ, 1988 ਦੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(5) ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਇਹ ਪਤਾ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਹੈ, ਗਲਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਹਾਤੇ

ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਨੋਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦਾ 13-A। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, 'ਸ਼੍ਰੀ ਹਰੀ ਮਿੱਤਲ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਫਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਮ ਸਿੱਕਾ (1) ਅਤੇ ਲਾਲ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਬਾਲ ਕਿਸ਼ਨ (2)। ਜੇਕਰ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ; ਦੂਜੀ ਵਿਵਸਥਾ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਰਬਾਦ ਪਰਿਸਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 8। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ-13-ਏ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਸੀ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਮੈਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(7) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“(8) ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ- ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ:

ਬਸ਼ਰਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸ. 'ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 18-ਬੀ ਅੱਗੇ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਧਾਰਾ 18-ਏ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਇਸ 'ਐਕਟ' ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ 'ਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸੰਗਤ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ।

(8) ਧਾਰਾ 18-ਏ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ। ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗਲਤ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਸੰਭਵ ਹੋਣ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਕਤ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੋਲਿੰਗ ਸ਼ਟਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੈਗੂਲਰ ਰਸੋਈ, ਬਾਥਰੂਮ ਅਤੇ ਲੈਟਰੀਨ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੁਲਾਈ 1985 ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁਕਾਨਾਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਅਦਾਰੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੇਸ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮਰੇ ਹੋਏ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(9) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਥਾਂ ਦੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਵੇਟਰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਨ। ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਬਿਆਨ* ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮੁਹੱਲੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੇਹਰ ਸਿੰਘ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਵੀ ਰਾਸ਼ਨ ਕਾਰਡ ਲਈ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਮਰਨ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਥਰੂਮ, ਰਸੋਈ ਅਤੇ ਲੈਟਰਾਈਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੋਵਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ, ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਜੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ 'ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਬਿਲਡਿੰਗ' ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ। 'ਵੈਨ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ* ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਹ 'ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ/ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਉਕਤ ਖੋਜ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਹੈ ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਰੈੱਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਹੋਏ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ 'ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ' ਹੋਵੇ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਥੋਂ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

(10) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ

ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਚੁਣਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 13-ਏ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਅੱਗੋਂ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਭਾਗ ਜਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ”।

ਜੇਕਰ ਦਲੀਲ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸਾਰੀ ਇਮਾਰਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਕਤ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਦੂਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣਾ ਉਪਾਅ ਲੱਭਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 13-ਏ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਾਅ ਹੈ ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਭੂਮੀ ਮਾਲਕ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 13-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਵਿਵਸਥਾ ਇਹ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(11) ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ-ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਭਾਲਣਾ ਚਾਹੇਗਾ। ਉਸ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਜਿਸਨੇ 1988 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 2389 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੋਜਨਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ AW5/B ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਮ ਨਿਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਉਕਤ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭਾਵ 1988 ਦੀ ਸੀ.ਆਰ. ਨੰ. 2389 ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂਕਿ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(12) ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਆਰਡਰ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਮ ਨਿਵਾਸ

ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅਗਾਊਂ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ

ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

: ਐਮਐਮ ਪੁੰਡੀ ਅਤੇ ਏ.ਐਲ. ਬਾਹਰੀ, ਜੇ.ਜੇ.

ਐਨ ਕੇ ਬੱਤਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਰੁਕੁਕਸ਼ੇਤਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1989 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 6755

16 ਅਗਸਤ 1989

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950- ਕਲਾਮ 14, 15 ਅਤੇ 226— ਦਾਖਲੇ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਮੌਕਾ— - ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਬੀ.ਟੈਕ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ, ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ— ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਆਮਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ— ਸੈਂਟਰਲ ਬੋਰਡ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਧਾਰਨਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਹਰਿਆਣਾ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਥਾਗਤ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਕੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਚਿਤ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਸਿਸਟਮ, ਸਧਾਰਨਕਰਨ - ਕੀ equalitu ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। 1

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਚੋਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਧਾਰਨਕਰਨ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਬੋਰਡਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ, ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਟੈਂਡਰਡ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੀ, ਔਸਤ ਖਿੱਚਣ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਮਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਵੀ ਦੋ ਬੋਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਧਾਂਤ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਸਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮੌਕਿਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਸਧਾਰਨ ਬਣਾਉਣ, ਅਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਾਖਲਾ।'

(ਪਰਾ ੯)

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਐਮਡੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ'

(2) 1987 (2) PLR 222.